

Southern Economic Corridor

Southern Economic Corridor หรือ **SEC** เป็นโครงการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญระหว่างไทย-กัมพูชา-เวียดนาม นับเป็นหนึ่งในแผนงานลำดับความสำคัญสูง (Flagship Programs) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 11 แผนงาน ภายใต้โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) อันเป็นความร่วมมือระหว่าง 6 ประเทศ คือ ไทย พม่า สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน (มณฑลยูนนาน) โดยมีธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) เป็นผู้ให้การสนับสนุนหลักด้านเงินทุน

วัตถุประสงค์ของโครงการ SEC

เพื่อพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่ม GMS¹ รวมถึงเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในหลากหลายด้าน (Multisectoral Approach) เข้าด้วยกัน ทั้งการคมนาคม เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา สังคม และวัฒนธรรม ฯลฯ อันจะเกื้อหนุนให้เกิดการขยายตัวทางการค้าและการลงทุน ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการจ้างงาน และช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของโครงการ SEC สอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญในการดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือของ GMS คือ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม (Connectivity) ทั้งทางบก (อาทิ การตัดถนน และการขยายเส้นทางรถไฟ) ทางน้ำ และทางอากาศ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารงานของภาครัฐ การพัฒนาชุมชนเศรษฐกิจ (Community) ให้เชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างกันตั้งแต่กระบวนการผลิตไปจนถึงการพัฒนาตลาดภายในอนุภูมิภาค

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมภายใต้โครงการ SEC ประกอบด้วย 3 เส้นทางหลัก ได้แก่

- **Central Subcorridor** ระยะทางรวม 1,005 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก กรุงเทพฯ-อรัญประเทศ (ไทย)-ปอยเปต-พนมเปญ-บาเวต (กัมพูชา)-นครโฮจิมินห์-วุงเต่า (เวียดนาม) เป็นเส้นทางเชื่อมโยงเมืองสำคัญทางการค้าของทั้ง 3 ประเทศ ซึ่งมีประชากรหนาแน่น รวมทั้งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งทรัพยากรทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ทั้งนี้ คาดว่าการพัฒนาเส้นทางดังกล่าวจะแล้วเสร็จในปี 2550

- **Southern Coastal Subcorridor** ระยะทางประมาณ 970 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก กรุงเทพฯ-ตราด (ไทย)-เกาะกง-กำปอต (กัมพูชา)-ฮาเตียน-Ca Mau-Nam Can (เวียดนาม) เชื่อมโยงพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern

¹ กลุ่มประเทศ GMS มีพื้นที่รวมกันประมาณ 2.3 ล้านตารางกิโลเมตร มีขนาดใกล้เคียงกับยุโรปตะวันตก มีประชากรรวมกันประมาณ 250 ล้านคน และเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย

Seaboard) ของไทยซึ่งมีศักยภาพในด้านการค้า อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว กับชายฝั่งของกัมพูชาซึ่งมีศักยภาพ ในการพัฒนาด้านการค้าและอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประมง ทรัพยากรพลังงาน และ อุตสาหกรรมเบา เป็นต้น ตลอดจนเชื่อมโยงไปจนถึงพื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงในเวียดนามซึ่งมีศักยภาพ ด้านอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป และอุตสาหกรรมเบา คาดว่าการพัฒนาเส้นทางดังกล่าวจะแล้วเสร็จในปี 2553

• **Northern Subcorridor** ระยะทางประมาณ 1,150 กิโลเมตร เริ่มต้นจาก กรุงเทพฯ-อรัญประเทศ (ไทย)- ปอยเปต-เสียมเรียบ-สตีงเตริง-รัตนคีรี-O Yadav (กัมพูชา)-Play Ku-Quy Nhon (เวียดนาม) เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับโลกจากกรุงเทพฯ สู่นครวัด และเขาพระวิหารในกัมพูชา ผ่านที่ราบสูงตอนกลางของประเทศ เวียดนาม ลู่พื้นที่ชายฝั่งซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ คาดว่าการพัฒนาเส้นทางดังกล่าวจะแล้วเสร็จในปี 2553

หากการพัฒนาเส้นทางหลักทั้ง 3 เส้นทางนี้แล้วเสร็จ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่อนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขงเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยร่นระยะเวลาในการเดินทางจากกรุงเทพฯ สู่นครโฮจิมินห์ลงเหลือเพียงราว 16 ชั่วโมง จากเดิมที่ต้องใช้เวลานานเกินกว่า 30 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม โครงการ SEC มิได้จำกัดอยู่เฉพาะการพัฒนาถนนเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการพัฒนาระบบคมนาคมอื่น ๆ อาทิ การพัฒนาเส้นทางรถไฟ (ได้แก่ สายปอยเปต-พนมเปญ สายพนมเปญ-นครโฮจิมินห์ และสายพนมเปญ-สีหนุวิลล์) การพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางน้ำ (อาทิ การพัฒนาท่าเรือ พนมเปญ ท่าเรือสีหนุวิลล์ และท่าเรือ Thi Vai-Vung Tau) รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ พลังงาน การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

งบประมาณในการดำเนินงาน

คาดว่าโครงการ SEC จะใช้งบประมาณทั้งสิ้นราว 5.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในจำนวนนี้ได้รับการสนับสนุนจาก ADB และรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ อาทิ ไทย เวียดนาม กัมพูชา และญี่ปุ่น เป็นต้น จำนวน 1.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่เหลืออีก 4.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จะต้องดำเนินการจัดหาต่อไป ซึ่งคาดว่าแหล่งเงินทุนหลัก จะมาจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกกลุ่ม GMS องค์กรเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ การลงทุนทางตรงทั้งภายใน ภูมิภาคและจากนอกภูมิภาค

ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ

พฤษภาคม 2548